

Bez Jacka

Nim się umrze / Uwiędły sad

„Nim się umrze” - sł. na podstawie „Nawa poezją płynąca”, muz. Z. Stefański, J.H. Chrząstek
„Uwiędły sad” - sł. B. Leśmian, muz. Z. Stefański, J.H. Chrząstek

Nim się umrze, nim się zgaśnie,	a d a d
trzeba przecież zamknąć oczy.	F E F G
Nim zamilknie się na zawsze,	d a d a
trzeba by pomówić o czymś.	F E F G

a G a G a G a G
a G a G a G a G

Kruszą lód skruszone gwiazdy,
dno wydyma się wydmami.
Nazbyt wczesna, czuła nazbyt,
wiosna jawi się nad nami.

Nim się umrze, nim się zgaśnie,
trzeba przecież zamknąć oczy.
Nim zamilknie się na zawsze,
trzeba by pomówić o czymś.

Uwiędły sad	a C
Przeżegnał się szkarłatem.	G F
Zmarniał i zbladł,	a C
Módl się do tęcz za światem.	d a
Pożółkły klon	C G
Mży w stawie miedzią złudną.	F a
We własny zgon	C G
Uwierzyć mu tak trudno.	G a G a G a